

Lov. Jeg betonedede dette allerede i Folketinget, og jeg bøjede mig ogsaa straks derfor, da det viste sig, at Ændringen ikke kunde gennemføres i Landstinget, og forelagde derefter den samme Sag som et særskilt Lovforslag. Men den Gang var der jo i de ærede nuværende Regeringspartier en noget anden Opfattelse; de tog det meget højtideligt, at man saaledes vilde forandre en bestaaende Lov paa Finansloven. I hvert Fald ved jeg da, at Socialdemokraterne og de Radikale hørte til det Flertal, som sammen med Højre i Landstinget stemte denne Anmærkning ud. Men det afgørende er jo ikke dette, om man kan forandre en bestaaende Lov paa Finansloven, eller om jeg overhovedet har gjort Forsøg paa noget saadant — det har jeg for Resten gjort flere Gange —, men det afgørende er, om man tror, man kan trumfe det igennem imod det andet Tings Modstand. Og det er jo det, der saa ganske øjensynligt har ligget paa Bunden af de Ændringsforslag, som her er fremkommet. Og dernæst — jeg gentager det — kan de to Tilfælde slet ikke sammenlignes: Det ene er at sætte en Statsinstitution, en hel organisk Lov ud af Kraft, medens det andet var en Hensigtsmæssighedsforanstaltning, der drejede sig om, hvorvidt en Skat skulde blive bestaaende noget kortere eller længere.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg vil gerne bringe Finansudvalget min Tak for dets Behandling af de mange Forslag, der har været fremme i Vinterens Løb, og fordi denne Behandling har været af en saadan Art, at vi nu i Dag kan vedtage en Finanslov, der, saa vidt det fremgaar af de faldne Udtalelser, i hvert Fald er relativt tilfredsstillende økonomisk set.

Hvad angaar det rejste Spørgsmaal om, hvorvidt det skulde være et konstitutionelt Overgreb at stemme nogle Udgifter til Militærvæsenet ud af Finanslovsforslaget, har det ærede Medlem Hr. Rode jo allerede dokumenteret, at der ikke i tidligere Tider har været nogen principiel Frygt for at forandre bestaaende Love paa Finansloven, og at det er noget, som har været almindeligt. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaards sidste Udtalelser forstod jeg paa den Maade, at det, han betegnede som et konstitutionelt Overgreb, ikke var at sætte noget ind paa Finansloven eller at rette paa Finansloven i Folketinget, men dette at tro, at Landstinget ikke havde Lov til at stemme noget nyt ind eller tage noget ud af, hvad der stod der. Ja, men det kan dog i og

for sig ikke blive Motivering for den Stilling, man fra den Side her i Folketinget vil indtage til Finansloven, thi det, som man nu skal tage Stilling til her, er jo, om man er tilfreds eller utilfreds med, at noget er stemt ud af Finansloven. Det skulde man kunne kalde et konstitutionelt Overgreb, fordi det berører gældende Love! Jeg ser ikke bedre end, at der bliver en uløselig Modsatning i det ærede Medlems Argumentation, naar denne Argumentation gaar ud paa en anbefaling af at undlade at stemme for Finanslovsforslaget her i Folketinget, thi det konstitutionelle Overgreb skulde jo kun komme frem, hvis man ikke bøjede sig for Landstinget. I saa Henseende kan det ærede Medlem jo dog vente lidt endnu, indtil det konstitutionelle Overgreb foreligger. Der er i hvert Fald ingen Grund for det ærede Venstreparti til paa Forhaand her i Folketinget at tage Stilling til en Situation, som ikke foreligger endnu. Men vi kan vel ogsaa tage dette med det konstitutionelle Overgreb mindre højtideligt og kun tage det ærede Medlem Hr. N. Neergaards anbefaling af at lade være med at stemme for Finanslovsforslaget som et Udtryk for, at man fra den Side ikke er tilfreds med Finanslovsforslagets Indhold. Det er jo et Standpunkt, man hyppigt har bebrejdet Socialdemokraterne, naar de tidligere indtog dette, idet man hævdede, at selv om man ikke var tilfreds med Finanslovsforslagets Indhold, burde man dog stemme for det, fordi det var en saadan Hovedlov i dansk Administration, at den burde samle alle Stemmerne til Slut, selv om man var uenig om mange Detailler. Nu synes det altsaa, som om man fra Venstres Side vil optage Socialdemokratiets tidligere Standpunkt, og det kan vi naturligvis ikke hindre. At man fra konservativ Side slaar Følge, undrer mig ikke, for saa vidt som jeg finder, det er et forunderligt Standpunkt, og jeg har altid lagt Mærke til, at de Konservervative er meget ivrige efter at finde forunderlige Standpunkter.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel, der var Ordfører for det konservative Folkeparti, søgte jo at skolemesterere mig for mine Udtalelser om Valutasituationen. Hvis det ærede Medlem i Morgen eller en anden Dag vil læse Fortrykket af Folketingstidende igennem og se, hvad jeg sagde, vil han opdage, at lige saa vel det, som han kæmpede imod, som det, det ærede Medlem Hr. Korsgaard for lidt siden kæmpede imod som noget, jeg skulde have sagt, det findes aldeles ikke i Fortrykket. Jeg har ikke udtalt, at de ønskede, at Valutaordningen